

sterer, har sine store Brøst og Mangler, men naar man ser hen til, hvad der forelaa i Udkastets § 4, som drejede sig om det samme, og som lød saaledes: „I offentlige Bekendtgørelser om Udsalg, der have en fræmskyndet Afhændelse af Varer til Formaal, eller i Meddelelser desangaaende, bestemte for en større eller en ubestemt Kreds af Personer, skulle de Grunde, der have foranlediget Salget, angives“, saa gad jeg nok vide, om man ikke kan sige, at den Uklarhed, der var deri, kan staa fuldt Maal med den Uklarhed, der muligt er til Stede i Ændringsforslagets § 6, 2det Stykke.

Men jeg skal for øvrigt ikke fordybe mig videre heri; den ærede Minister endte jo med at sige, at han anbefalede Forslaget i dets Helhed til det høje Tings Velvillie, og jeg vil ligesom den højtærede Minister sige, at naar man har set dette Utal af Adresser, der ere indløbne og stadig indløbe, om, at man ønsker Lovforslaget fremmet paa dette Omraade — navnlig fremhæves jo disse enkelte Forhold med Tilgift og lignende —, tror jeg ogsaa, man med Sindsro tør tilraade Tinget at vedtage Forslaget, saa kunne vi jo altid afvente, hvad den højtærede Minister vil fremkomme med af Ændringsforslag.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Den ærede Ordfører bemærkede, at han ikke ganske forstod min Stilling til Sagen. Jeg synes, at min Stilling er klar. De Kredse af handlende, som jeg særlig har maattet konferere med, ønske i højeste Grad at faa en Lov paa dette Omraade. Netop fordi de ønske det, og fordi jeg selv ogsaa finder det ønskeligt, vil jeg strække mig saa langt, som jeg paa nogen mulig Maade kan, overfor Ændringer og i Retning af at bøje mig efter de Former, hvorunder den ærede Ordfører har bragt Forslaget ind, til Trods for den maaske — jeg tror, det var det 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), der bemærkede det, og det maa jeg absolut give ham Ret i — mindre elskværdige Maade, hvorpaa dette Forslag er blevet behandlet. Trods det vil jeg gøre mit alleryderste for at bidrage til, at Lovforslaget kan føres igennem.

Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Bemærkninger om § 2. Først og fremmest maa jeg sige, at hans Bemærkning om, at det ikke undrede ham, at jeg som Ikke-Jurist ikke kunde forstaa det, medens han havde den Fordel at være Jurist og som Følge deraf let forstod det,

forbavser mig. Jeg er ikke ukyndig paa Omraader, der svare til dette, og mener at have nogenlunde Forstand paa slige Spørgsmaal, men dernæst mener jeg, at Formaalet dog maa være, at ogsaa andre Mennesker end Jurister kunne forstaa en saadan Paragraf.

Jeg vilde meget ønske, at man kunde faa en anden Titel paa Forslaget. Jeg synes, det er uheldigt, at det, som i Virkeligheden er Kvintessensen af hele Forslaget, Konkurrencen, slet ikke berøres i Titelen; jeg skal villig indrømme, at Ordet „Kappestræb“ faldt mig forfærdelig svært at faa over Tungen, men jeg vil, om galt skal være, hellere have Titelen Kappestræb end helt undvære nogen Bemærkning derom i Titelen.

Ordføreren (Sylow): Jeg plejer ellers ikke at være forlegen for at faa det sidste Ord, men jeg skal blot bemærke, at „Elskværdighed“ med Hensyn til Behandlingen af et Lovforslag sætter jeg deri, at man arbejder paa at kunne føre noget positivt igennem. I den Henseende er jeg saa meget Realpolitiker, at jeg lægger mere Vægt paa, at det, man foreslaar, er noget, der er Udsigt til at føre igennem, end paa at ville stemme for noget, som jeg aldeles ikke tror har nogen som helst Udsigt til at gaa igennem. Jeg tør sige, at hvis jeg havde haft den mindste Tro paa, at Forslaget, som det blev forelagt os, kunde være ført igennem, saa skulde jeg ikke haft noget som helst derimod, men jeg har, netop af Elskværdighed, ment, at man burde holde sig til Realiteten og ikke til det formelle.

Brandes: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører sagde. Den højtærede Minister har ikke den ringeste Ret til at tale om, at Udvalget ikke har vist tilstrækkelig Elskværdighed. Den Elskværdighed, som Udvalget har vist, bestaar i at bearbejde et forholdsvis højt uheldigt Lovforslag saaledes, at det kunde være et nogenlunde godt Grundlag for det høje Ting. Den ærede Ministers Stilling har i det hele taget været ret forunderlig, for som han er optraadt i Udvalget, maatte enhver forstaa ham saaledes, at han for sit Vedkommende accepterede det Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af et æret Medlem, som er mere ministeriel end han, og som har skilt sig ud fra det øvrige Udvalg. Enhver maatte forstaa, at Ministeren tiltraadte Ændringsforslaget, men nu op-